

Δημιουργική γραφή - Συνέχεια ιστορίας

Θέμα:¹

☞ Τι νομίζεις ότι έγινε την επόμενη μέρα της ομιλίας του Αρχηγού των Ινδιάνων Σηάτλ προς τον Πρόεδρο της Αμερικής, Ισαάκ Στήβενς; Να φανταστείς μια ιστορία.

(α)

Πιστεύω ότι μετά από την ομιλία του, ο Αρχηγός Σηάτλ έδωσε στον Αμερικανό Πρόεδρο κάποιες οδηγίες για τον πολιτισμό και τη ζωή τους. Ο Αρχηγός Σηάτλ είπε στον Αμερικανό πως δεν θα του δώσει τη γη και τη φύση τους, επειδή ζουν σε διαφορετικό πολιτισμό από τους Αμερικάνους εκείνους. Επίσης, δεν μπορούν να ζουν χωρίς τη φύση επειδή την αγαπούν πολύ, όπως τον ποταμό κοντά τους. Ακόμη, του είπε πως δεν θα του τη δώσει, γιατί οι Αμερικανοί δεν σέβονται και σκοτώνουν τους Ινδιάνους. Συγκεκριμένα, του είπε: «Δεν θα σας τη δώσουμε, επειδή εσείς τώρα μας σκοτώνετε. Χαθήκαμε όλοι οι Ινδιάνοι, λιγοστέψαμε και μεταναστεύσαμε. Θα περιμένετε μέχρι να εξαφανιστούμε όλοι οι Ινδιάνοι και μετά να την κάνετε ό,τι θέλετε, αφού δεν θα ζούμε πια. Τώρα είναι δική μας και ό,τι θέλουμε κάνουμε τη φύση. Ξέρω ότι σκοτώνετε τα ζώα που εμείς τρώμε και ότι προσπαθείτε με κάποιον τρόπο να μας σκοτώσετε. Αλλά, μην ανησυχείς, τον στόχο που έχετε εσείς οι Αμερικανοί, τον καταφέρατε, επειδή αρκετούς Ινδιάνους σκοτώσατε. Εγώ αυτά έχω να σου πω, ελπίζω να μας κατάλαβες».

Ο Αμερικανός Πρόεδρος τα 'χασε, καθώς δεν περίμενε ότι ο Αρχηγός Σηάτλ θα του έλεγε όλα αυτά! Έπαθε σοκ και δεν είπε τίποτα. Απλά απομακρύνθηκε. Έτσι, αυτός ενημέρωσε όλους τους Αμερικανούς και κάποιοι εκπλάγηκαν, ενώ άλλοι δεν ενδιαφέρθηκαν. Τέλος, οι Αμερικανοί τα κατάφεραν, σκότωσαν όλους τους Ινδιάνους και άλλοι μετανάστευσαν. Η γη των Ινδιάνων έγινε δική τους πια και την κατέστρεψαν, την εκμεταλλεύτηκαν όπως ήθελαν ...

Γεωργία Νεοφύτου, Β' Γυμνασίου

¹ Με βάση το κείμενο Αρχηγός Σηάτλ (Ο λόγος ανάγκη της ψυχής, Β' Γυμνασίου, τεύχος α', βιβλίο μαθητή, Υ.Α.Π. 2012, σσ. 40-41).

(β)

Μια φορά κι έναν καιρό οι Ινδιάνοι ζούσαν στην Αμερική, όπου υπήρχε πολύ ωραία φύση, όμορφος κήπος, δέντρα, βουνοπλαγιές, κοιλάδες και ποτάμια.. Αγαπούσαν τη θρησκεία τους και ήταν πιστοί σε αυτή.

Ένα βράδυ άναψαν τη φωτιά και άρχισαν να χορεύουν με τη φυλή τους. Ξαφνικά ήρθε ένας Αμερικανός και ρώτησε τον Ινδιάνο:

Αμ.: Θέλεις να πάρω την περιοχή σου και να σου δώσω φαγητό, ζώα και σπίτια; Έτσι θα είστε πλούσιοι.

Ινδ.: Δεν θέλω, επειδή αγαπούμε την περιοχή μας. Ποτέ δεν θα την πουλήσουμε! Δεν με ενδιαφέρει αν θα γίνουμε πλούσιοι! Εμείς αγαπούμε τη θρησκεία μας και είμαστε πιστοί.

Αμ.: Αχ! Εμείς θα γίνουμε φίλοι, θα ενωθούμε! Τότε θα μπορέσουμε να πάρουμε την περιοχή σου.

Ινδ.: Α, όχι είναι δικά μου, δεν θα γίνουμε φίλοι αφού εμείς είμαστε εχθροί.

Αμ.: Αχ, θα σε σκοτώσουμε και θα σου πάρουμε την περιοχή σου!

Ινδ.: Εντάξει, θα περιμένω... Άντε, πόλεμος! Να δούμε αν θα νικήσουμε!

Αμ.: Εντάξει, θέλω να νικήσω... Αύριο θα αρχίσουμε πόλεμο!

Ινδ.: Εντάξει!

Ο Αμερικανός πρόεδρος έφυγε. Οι Ινδιάνοι σκέφτονταν ότι είναι πιο έξυπνοι, επειδή ήξεραν να πολεμούν με τα όπλα. Ετοιμάστηκαν για πόλεμο.

Ινδ.: Λοιπόν, το πρωί θα έρθουν οι Αμερικανοί και θα αρχίσουμε να πολεμούμε, αλλά σίγουρα οι Αμερικανοί δεν ήταν έτοιμοι για πόλεμο...

Το επόμενο πρωί...

Ινδ.: Πάμε!

Αμ.: Ναι, πάμε!

Ινδ.: Άντε, ολέ...!

Οι Ινδιάνοι κατάφεραν να νικήσουν, επειδή έμαθαν να προσπαθούν πολύ στη ζωή τους. Οι Αμερικανοί τότε νευρίασαν πολύ και έφυγαν από την περιοχή. Όμως, μετά από λίγες μέρες επέστρεψαν, αλλά ήταν πολύ καλοί και

φιλικό μαζί τους. Επιθυμούσαν συνεργασία μαζί τους, αλλά όχι να πάρουν τη δική τους περιοχή. Απλά ήθελαν να βοηθήσουν, επειδή αυτοί κατάλαβαν ότι έκαναν λάθος. Γι' αυτό ήθελαν να πουν «Συγγνώμη». Η συνεργασία με τον αρχηγό των Ινδιάνων ήταν τέλεια! Μερικές φορές έμεναν όλη μέρα εκεί στη φύση και συζητούσαν τη συνεργασία με τον Σηάτλ: το εμπόριο των προϊόντων, την οικονομία, την κοινωνία. Ακόμη, μερικοί Αμερικανοί ζήτησαν να μάθουν τη γλώσσα των Ινδιάνων και ανέφεραν στον Αρχηγό ότι αυτοί θα προστατεύουν πάντα τη φύση του. Λοιπόν, οι Ινδιάνοι ήταν πολύ χαρούμενοι μέσα στην ψυχή τους, επειδή πρώτη φορά στη ζωή τους συνεργάστηκαν με τους Αμερικανούς. Κάποια στιγμή ο Αμερικανός Πρόεδρος ρώτησε τον Ινδιάνο Σηάτλ:

Αμ.: Θέλω να γράψουμε ένα ποίημα για τη φυλή σου, τη φυλή των Ινδιάνων. Τι λες;

Ινδ.: Ναι, φυσικά! Μα είναι πολύ ωραία η ιδέα σου! Ναι! Τι λόγια θέλεις; Τι θέμα;

Αμ.: Ναι, το ξέρω! Θέλω να γράψουμε ένα ωραίο ποίημα με θέμα τη ζωή μας, για σας και τη συνεργασία μας.

Ινδ.: Α, σωστά! Θα είναι σίγουρα ένα τέλειο ποίημα!

Αμ.: Ω ναι, σίγουρα!

Ινδ.: Άντε, να σκεφτούμε ποίημα!

Αμ.: Αρχίστε!

Ποίημα για τη φιλία μας

Ααα, εμείς ζούσαμε πολύ φυσικά μέχρι που...

ήρθαν οι Αμερικάνοι...

Αλλά τώρα ένωση!

Ολέ ου ου ου

Εμείς τέλεια συνεργασία!

ου ου ου πάντα μαζί μου!

Και μαθαίνουν να μιλούν ινδιάνικα...

λα λα λα λα θα ζούμε πάντα μαζί...

Αμ.: Λοιπόν, φτιάξαμε ποίημα για τη φιλία μας...

Ινδ.: Ναι, φυσικά! Πάντα θα σας θυμούμαστε... Ευχαριστώ πάρα πολύ που ενωθήκαμε.

Αμ.: Ναι, φυσικά! Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτό το ποίημά μας. Τίποτα, φίλε μου! Κι εγώ σε ευχαριστώ πάρα πολύ!

Ινδ.: Αα... συγγνώμη πρέπει να φύγω τώρα από εδώ, επειδή η μαμά μου είναι πολύ σοβαρά άρρωστη και πρέπει να τη δω.

Αμ.: Αχ μάνα μου, κρίμα.. Περραστικά στη μητέρα σου. Δεν πειράζει, άλλη μέρα ξαναμιλούμε.

Ινδ.: Ωω ευχαριστώ, φίλε μου.

Αμ.: Αντίο!

Ινδ.: Αντίο!

Λοιπόν, οι Ινδιάνοι προχώρησαν τη ζωή τους και οι Αμερικανοί ήταν πάντα μαζί τους, στη νέα ζωή τους! Πάντα υπήρχε αγάπη ανάμεσά τους...

Σπυρούλα Τιμοθέου, Β' Γυμνασίου

Σχολή Κωφών

Σχολική χρονιά: 2012-2013

Διδάσκουσα: Ευφροσύνη Κατσουρά